

MAREK EDELMAN

Urodzony w 1919, lekarz-kardiolog. W młodości wiąże się z Powszechnym Żydowskim Związkiem Robotniczym. Z ramienia „Bundu” organizuje życie społeczne warszawskiego getta. Wchodzi w skład dowództwa Żydowskiej Organizacji Bojowej. W 1943 bierze udział w powstaniu w getcie, po śmierci Mordechaja Anielewicza obejmując dowództwo. Po upadku powstania kanałami udaje mu się wydostać z getta. W 1944 walczy w Powstaniu Warszawskim wraz z niewielkim oddziałem ŻOB. Represjonowany na fali antysemitycznych czystek 1967-1968, mimo zwolnienia z pracy kontynuuje pracę naukową. W 1975 sygnuje „List 101” przeciw zmianom w konstytucji, monopolowi PZPR i sojuszowi ze Związkiem Sowieckim. Od 1976 jest związany z KOR. Od 1980 w Zarządzie „Solidarności” Regionu Ziemi Łódzkiej. Internowany w stanie wojennym, w 1989 uczestniczy w obradach Okrągłego Stołu. Cieszy się autorytetem tak w kraju, jak za granicą. W 1998 odznaczony Orderem Orła Białego. Doktor honoris causa kilku uniwersytetów. Umiera w 2009 w Warszawie.

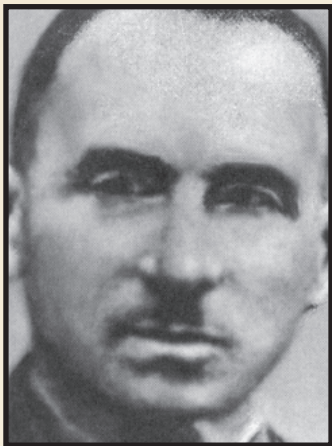


MAREK EDELMAN

Born in 1919, cardiologist. In his youth involved in the General Jewish Labour Bund. As Bund's member organizes community life in the Warsaw ghetto. Joins the command of the Jewish Combat Organisation. In 1943 fights in the ghetto uprising and following the death of Mordechaj Anielewicz takes command of the uprising. After its fall gets out of the ghetto through the sewers. In 1944 fights in the Warsaw Rising with a small unit of soldiers from the Jewish Combat Organisation. Persecuted on the rising tide of anti-Semitic purges of 1967-1968, pursues his research interests in spite of being laid off. In 1975 signs the "Letter of 101" against introducing changes into the constitution, monopoly of the Polish United Workers' Party and alliance with the Soviet Union. Since 1976 associated with the Workers' Defence Committee. Since 1980 on the board of Solidarity of the Łódź Region. Interned under martial law, in 1989 takes part in the Round Table Talks. Respected authority in Poland and abroad. In 1998 decorated with the Order of the White Eagle. Awarded honorary doctorates by several universities. Dies in 2009 in Warsaw.

PŁK FRANCISZEK EDWARD PFEIFFER

Pseudonim Radwan – urodzony w 1895. Od 1914 jest żołnierzem I Brygady Legionów Polskich. Bierze udział w wojnie polsko-bolszewickiej. W niepodległej Polsce robi karierę w Wojsku Polskim. We wrześniu 1939 dowodzi batalionem fortecznym „Mikołów” Armii „Kraków”. Współorganizuje struktury Służby Zwycięstwu Polski. W 1940, w proteście przeciw szykanom stosowanym wobec piłsudczyków przez rząd gen. Władysława Sikorskiego, występuje ze Związku Walki Zbrojnej i tworzy Grupę Wojsk Polskich „Edward”, scaloną później z AK. W Powstaniu Warszawskim dowodzi obroną Śródmieścia. Trzykrotnie ranny. Po wyjściu z niewoli pozostaje na uchodźstwie. W 1964 otrzymuje awans na generała brygady. Odznaczony czterokrotnie Krzyżem Walecznych oraz Krzyżami Złotym i Srebrnym Orderu Virtuti Militari. Umiera w 1964 w Londynie.



COL. FRANCISZEK EDWARD PFEIFFER

Codename Radwan – born in 1895. From 1914 serves in the 1st Brigade of the Polish Legions. Fights in the Polish-Soviet War. In independent Poland embarks on a military career in the Polish Army. In the September Campaign of 1939 commands „Mikołów” fortress battalion of Army „Kraków”. Among those who devised the structure of the Service for Poland’s Victory. In 1940 in protest against the harassment directed at Piłsudski’s supporters by the government of Gen. Władysław Sikorski, leaves the Union of Armed Struggle and forms „Edward” Group of the Polish Armed Forces, which later merges with the Home Army. In the Warsaw Rising in charge of defence of the City Center. Wounded three times. Upon liberation from captivity remains in exile. In 1964 promoted to the rank of brigadier general. Decorated four times with the Cross of Valour and the Golden and Silver Crosses of the Order of Virtuti Militari. Dies in 1964 in London.

PŁK KAROL JAN ZIEMSKI

Pseudonim Wachnowski – urodzony w 1895. W 1918 służy w I Korpusie Polskim na Wschodzie, wstępuje ochotniczo do Wojska Polskiego. W wojnie polsko-bolszewickiej walczy o Lwów. W Kampanii Wrześniowej dowodzi 36. Pułkiem Piechoty Legii Akademickiej. W konspiracji od 1940, jest komendantem oddziałów wojskowych Polskiego Związku Wolności. Od 1942 – szef Wydziału Wyszkożenia Piechoty w Oddziale III KG AK. W Powstaniu Warszawskim dowodzi Grupą „Północ”, kieruje obroną Starego Miasta. Od 4 września jest zastępcą komendanta Okręgu Warszawa AK, a od 20 września dowódcy Warszawskiego Korpusu AK. Po wojnie przebywa w Londynie. Współorganizator i wieloletni prezes Stowarzyszenia Polskich Kombatantów. Mianowany generałem brygady w stanie spoczynku ze starszeństwem z 1 stycznia 1964. Odznaczony trzykrotnie Krzyżem Walecznych, Krzyżem Srebrnym (1921), Złotym (1939) i Kawalerskim Orderu Wojennego Virtuti Militari (1944). Umiera w 1974 w Londynie.



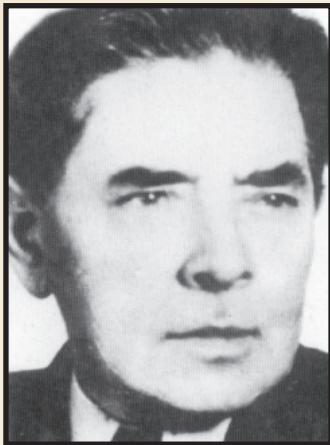
COL. KAROL JAN ZIEMSKI

Codename Wachnowski – born in 1895. Since 1918 serves in the I Polish Corps in the East, volunteers for the Polish Armed Forces. In the Polish-Soviet War fights for Lwów. In the September Campaign of 1939 commands the 36. Infantry Regiment of the Academic Legion. In the underground since 1940 as commander of military units of the Polish Union of Freedom.

Since 1942 chief of Department of Infantry Training in Section III of the Home Army Headquarters. In the Warsaw Rising commands the North Group, in charge of defending the Old Town. On 4 September becomes deputy commander of the Home Army Warsaw Area, and on 20 September commander of the Warsaw Home Army Corps. After the war remains in London. Co-organiser and long-time president of the Polish Ex-Combatants Association. Promoted to brigadier general (retired) with seniority as of 1 January, 1964. Three times decorated with the Cross of Valour, Silver Cross (1921), Golden Cross (1939) and Knight's Cross of the Order of Virtuti Militari (1944). Dies in 1974 in London.

MARCELI POROWSKI

Pseudonim Sowa – urodzony w 1894. W latach 1912-1918 studiuje na Wydziale Ekonomicznym Politechniki w St. Petersburgu. Od 1929 do wybuchu wojny jest dyrektorem Biura Związku Miast Polskich. Ceniony znawca zagadnień samorządowych. Podczas obrony Warszawy jest delegatem dzielnicowym Komisarza Cywilnego Warszawa-Południe. W czasie okupacji jest pracownikiem Zarządu m.st. Warszawy. W konspiracji od 1941, pod pseudonimem Mazowiecki. Okręgowy Delegat Rządu RP na m.st. Warszawę, na stanowisku tym łączy funkcje prezydenta miasta i Komisarza Rządu na m.st. Warszawę. W czasie Powstania, 5 sierpnia, obejmuje pełnię władzy cywilnej na terenie miasta. Po kapitulacji oddziałów powstańczych opuszcza Warszawę z ludnością cywilną. Aresztowany w 1951, wyrokiem Sądu Wojewódzkiego skazany na karę śmierci. W maju 1956 zwolniony z więzienia i zrehabilitowany. Umiera w 1963 w Warszawie.



MARCELI POROWSKI

Codename Sowa – born in 1894. Between 1912 and 1918 studies at the Faculty of Economy at Saint Petersburg State Polytechnical University. Since 1929 until the outbreak of the Second World War holds the post of director of the Union of Polish Cities. Valued expert in municipal government. During the 1939 defence of Warsaw serves as district delegate of Civilian Commissar of Warsaw South. Under German occupation serves on the Warsaw executive board. In the underground since 1941, under an assumed name Mazowiecki. Serves as District Polish Government Delegate for Warsaw, combining the duties of Warsaw President and Government Commissar for Warsaw. During the Warsaw Rising on 5 August assumes full administrative authority in the city. Following surrender leaves Warsaw with civilians. Arrested in 1951, convicted by the Regional Court and sentenced to death. In May, 1956 released from prison and rehabilitated. Dies in 1963 in Warsaw.

STANISŁAW LORENTZ

Pseudonim Bukowski – urodzony w 1899, historyk sztuki i muzeolog, dyrektor Muzeum Narodowego w Warszawie – od 1935 do 1982. W 1939 ratuje najcenniejsze kolekcje Muzeum i Zamku Królewskiego. W ramach działań Departamentu Oświaty i Kultury Delegatury Rządu RP na Kraj tworzy konspiracyjny ośrodek dokumentacji zniszczeń oraz wywozu dzieł sztuki przez Niemców.

Podczas Powstania nieustraszenie ratuje dzieła sztuki przed niemieckimi żołdakami. Współpracuje z Departamentem Likwidacji Skutków Wojny oraz Departamentem Robót Publicznych i Odbudowy. W Polsce Ludowej walczy o odbudowę Zamku Królewskiego w Warszawie. Jest profesorem Uniwersytetu Warszawskiego i członkiem Polskiej Akademii Nauk. Umiera w 1991 w Warszawie.



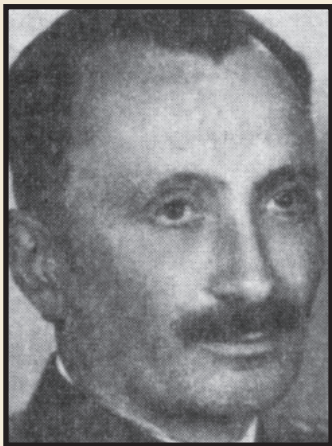
STANISŁAW LORENTZ

Codename Bukowski – born in 1899, art historian, expert in museology. In 1935 takes the post of director of the National Museum in Warsaw and holds it, except for the years of German occupation, until 1982. In 1939 saves the most valuable collections of the National Museum and the Royal Castle. While working for the Education and Culture Department of the Polish Government

Delegation at Home organizes an underground center for documenting the acts of destruction and stealing of artworks carried out by the Germans. During the Warsaw Rising tirelessly saves various works of art from looting German soldiers. Cooperates with the Department of Liquidation of the Effects of War and with the Department of Public Works and Reconstruction. In the People's Republic of Poland becomes an advocate of the reconstruction of the Royal Castle in Warsaw. Professor at the University of Warsaw and member of the Polish Academy of Sciences. Dies in 1991 in Warsaw.

PŁK JAN SZCZUREK- -CERGOWSKI

Pseudonim Sławbor – urodzony w 1897, artylerzysta. W 1919 służy w armii gen. Hallera we Włoszech i Francji. W Kampanii Wrześniowej jest oficerem sztabu płk. Stanisława Tatar. W konspiracji od października 1939 w SZP-ZWZ na Zamojszczyźnie. W 1941 obejmuje funkcję komendanta Okręgu Stołecznego NOW. W 1942 zostaje szefem Wydziału Artylerii w KG AK. W Powstaniu Warszawskim jest komendantem Obwodu Śródmieście-Południe, a od 20 września dowódcą 72. pp 28. DP Warszawskiego Korpusu AK. Po kapitulacji kontynuuje działalność konspiracyjną, w 1945 jest współzałożycielem Zrzeszenia WiN. Wybrany jego prezesem 5 listopada 1945 i jeszcze tego samego dnia aresztowany. W 1947 skazany na 7 lat więzienia, ułaskawiony dwa dni później. Aresztowany ponownie w 1950, skazany na 15 lat więzienia. Zwolniony w 1956, zrehabilitowany w 1957. Odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari (1944). Umiera w 1972 w Warszawie.



PŁK JAN SZCZUREK- -CERGOWSKI

Codename Sławbor – born in 1897, artilleryman. In 1919 serves in Gen. Haller's army in Italy and France. In the September Campaign of 1939 staff officer to Col. Stanisław Tatar. Joins the underground in October, 1939 as a member of the Service for Poland's Victory – Union of Armed Struggle in the Zamość Region of Poland. In 1941 becomes chief of the Warsaw Area of the National Military Organization. In 1942 assumes the post of chief of Artillery Department in the Home Army Headquarters. In the Warsaw Rising commander of City Center South Area and as of 20 September commander of the 72. Infantry Regiment in the 28. Infantry Division of the Warsaw Home Army Corps. Following surrender of the Rising, continues his underground activity, in 1945 co-founds the "Freedom and Independence" organization. On 5 November, 1945 elected its president; arrested on the same day. In 1947 sentenced to 7 years imprisonment, pardoned two days later. Rearrested in 1950, receives 15 years prison sentence. Released in 1956, rehabilitated in 1957. Decorated with the Silver Cross of the Order of Virtuti Militari (1944). Dies in 1972 in Warsaw.

PPLK STANISŁAW BŁASZCZAK

Pseudonim Róg – urodzony w 1901, kawalerzysta. W Kampanii Wrześniowej jest adiutantem 20. Pułku Ułanów Kresowej Brygady Kawalerii. W konspiracji od 1940, w Związku Walki Zbrojnej – Armii Krajowej jest komendantem 1. Regionu Obwodu Śródmieście Okręgu Warszawa. W Powstaniu dowodzi Zgrupowaniem „Róg”, od 8 sierpnia walcząc na wschodnim, a od 26 sierpnia na południowym odcinku obrony Starego Miasta. Od 3 września dowodzi obroną północnego Powiśla, a następnie odcinkiem Nowego Świata. Od 20 września jest dowódcą 36. Pułku Piechoty 28. DP Warszawskiego Korpusu AK. Po kapitulacji Powstania w niewoli, po wyzwoleniu pozostaje na emigracji. Odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Umiera w 1983 w Chicago.



LT. COL. STANISŁAW BŁASZCZAK

Codename Róg – born in 1901, cavalryman. In the September Campaign of 1939 adjutant in the 20. Cavalry Regiment of the Kresova Cavalry Brigade. In the underground since 1940, in the Union of Armed Struggle – Home Army serves as commander of 1. Region in the City Center Section of Warsaw Home Army Area. In the Warsaw

Rising commands the „Róg” Group, fighting since 8 August in the eastern sector and since 26 August in the southern sector of the Old Town’s defence. Since 3 September in charge of defending northern Powiśle District and later the Nowy Świat section. Since 20 September commands the 36. Infantry Regiment in the 28. Infantry Division of the Warsaw Home Army Corps. Following surrender of the Rising held in captivity, upon liberation remains in exile. Decorated with the Silver Cross of the Order of Virtuti Militari. Dies in 1983 in Chicago.

PPLK JAN TARNOWSKI

Pseudonimy Waligóra – urodzony w 1904, kawalerzysta. Od 1918 członek Polskiej Organizacji Wojskowej, uczestnik powstania wielkopolskiego oraz wojny polsko-bolszewickiej. W Kampanii Wrześniowej jest dowódcą szwadronu 13. Pułku Ułanów Wileńskiej Brygady Kawalerii. W konspiracji od jesieni 1939, w Służbie Zwycięstwu Polski i ZWZ-AK. Początkowo jest komendantem 2. Rejonu Obwodu III Wola, a od kwietnia 1943 i w Powstaniu – komendantem Obwodu Wola Okręgu Warszawa AK. 8 sierpnia zostaje ciężko ranny na ul. Okopowej. Ewakuowany na Stare Miasto, przechodzi potem kanałami do Śródmieścia. Mimo rany nadal uczestniczy w walkach. Wraca do kraju z niewoli w marcu 1945. Odznaczony Krzyżem Walecznych i Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Umiera w 1947 w Katowicach.



LT. COL. JAN TARNOWSKI

Codename Waligóra – born in 1904, cavalryman. Since 1918 member of the Polish Military Organization, participant of Wielkopolska Uprising and the Polish-Soviet War. In the September Campaign of 1939 commands a troop in the 13. Cavalry Regiment of Wileńska Cavalry Brigade. In the underground since the fall of 1939; in the Service for Poland's Victory and the Union of

Armed Struggle – Home Army. First commands the 2. Region Section III Wola Area, since April 1943 and also in the Warsaw Rising commander of Wola Section of the Warsaw Home Army Area. On 8 August seriously wounded on Okopowa Street. Evacuated to the Old Town, later goes through the sewers to the City Center. Continues to fight despite the wound. Returns to Poland from captivity in March of 1945. Decorated with the Cross of Valour and the Silver Cross of the Order of Virtuti Militari. Dies in 1947 in Katowice.

KS. PŁK STEFAN KOWALCZYK

Pseudonim Biblia – urodzony w 1897. Uczestniczy w wojnie polsko-bolszewickiej. W 1923 otrzymuje święcenia kapłańskie. Zostaje kapłanem 36. Pułku Piechoty Legii Akademickiej i notariuszem Kurii Polowej. We wrześniu 1939 mianowany wikariuszem generalnym Kurii Polowej przez opuszczającego Warszawę biskupa polowego Józefa Gawlinę. Spędza miesiąc w więzieniu na Pawiaku, aresztowany wkrótce po wkroczeniu Niemców do stolicy. W okresie okupacji jest dziekanem duszpasterstwa okręgu stołecznego AK. Od 8 sierpnia 1944, jako Szef Duszpasterstwa AK, jest faktycznym Naczelnym Kapłanem Powstania Warszawskiego. Po upadku Powstania idzie do niewoli, by w 1945 wrócić do kraju. Umiera w 1957 w Warszawie.



CHAPLAIN COL. STEFAN KOWALCZYK

Codename Bible – born in 1897. Participates in the Polish-Soviet War. Ordained in 1923. Becomes chaplain to the 36. Infantry Regiment of the Academic Legion and notary of the Military Ordinariate. In September of 1939 appointed general curate of the Military Ordinariate by Bishop Józef Gawlina, who was leaving Warsaw at the time.

Arrested soon after the Germans entered Warsaw, held at the Pawiak prison for a month. Under German occupation serves as dean of chaplaincy for the Warsaw Home Army Area. Since 8 August, 1944 as Chief of the Home Army Chaplaincy becomes the actual Chief Chaplain of the Warsaw Rising. Following the fall of the Rising goes into captivity and returns to Poland in 1945. Dies in 1957 in Warsaw.

PPLK JAN SZYPOWSKI

Pseudonim Leśnik – urodzony w 1889. Zawodowy oficer uzbrojenia. Od 1919 major Wojska Polskiego. W 1930, w randze podpułkownika, jest szefem misji polskich zakupów zbrojeniowych we Francji. Od 1936 jest dyrektorem Wytwórni Amunicji. W Kampanii Wrześniowej walczy w rejonie Zamościa. W konspiracji od maja 1940 jest szefem służby uzbrojenia KG ZWZ-AK („Leśnictwo”). W Powstaniu Warszawskim organizuje batalion, poszerzony do rozmiarów zgrupowania bojowego, którym dowodzi w obronie Muranowa, a następnie Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych przy ul. Sanguszki. Ciężko ranny 18 sierpnia, pozostaje na pierwszej linii boju. W PWPW powtórnie ranny. Po Powstaniu przebywa w niewoli. Po wyzwoleniu wraca do kraju. Pracuje w Centralnym Zarządzie Przemysłu Zbrojeniowego. Odznaczony m.in. Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari i francuskim Krzyżem Legii Honorowej. Umiera w 1950 w Warszawie.



LT. COL. JAN SZYPOWSKI

Codename Leśnik – born in 1889. Regular officer of arms. Since 1919 major of the Polish Armed Forces. In 1930 as Lieutenant Colonel becomes chief of the Polish armament purchases mission in France. Since 1936 director of Ammunition Factory. In the September Campaign of 1939 fights near the town of Zamość. In the underground from May, 1940 as chief of the armament service of the Union of Armed Struggle – Home Army Headquarters („Leśnictwo”). In the Warsaw Rising forms a battalion, extended to a combat grouping, which he commands during the defence of Muranów and later of the Polish Security Printing Works at Sanguszki Street. Seriously wounded on 18 August, remains fighting on the front-line. Wounded again while fighting in the Polish Security Printing Works. After the Rising held in captivity. Upon liberation returns to Poland and works on the Central Board of Arms Industry. Decorated, among other, with the Silver Cross of the Order of Virtuti Militari and the French Legion of Honour. Dies in 1950 in Warsaw.

PPLK ANTONI ŻUROWSKI

Pseudonim Andrzej Bober – urodzony w 1903. W listopadzie 1918 uczestniczy w rozbrajaniu Niemców w Warszawie i Austriaków w Radomiu. Walczy w wojnie polsko-ukraińskiej i polsko-bolszewickiej, ranny w obronie Warszawy w sierpniu 1920. We wrześniu 1939 dowodzi Batalionem KOP „Bereźne” w Sarnach. Od listopada 1939 działa w konspiracji ZWZ-AK. Zostaje zastępcą dowódcy Obwodu VI Praga ZWZ. W 1942 zajmuje się organizowaniem odbioru zrzutów powietrznych z Zachodu. Od lutego 1943 jest komendantem Obwodu VI Praga w stopniu podpułkownika. Dowodzi Powstaniem na Pradze. Widząc bezcelowość działań zbrojnych, w porozumieniu z KG AK, 4 sierpnia zarządza powrót swoich oddziałów do konspiracji. Aresztowany przez UBP w 1944 roku, dwukrotnie skazany na karę śmierci. Po zmianie wyroku na dziesięć lat więzienia zostaje odbity z transportu przez partyzantów AK na terenie Lubelszczyzny. Ukrywa się do 1958 roku, do czasu uchylecia wyroku. Za udział w Powstaniu odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Umiera w 1988 w Pruszkowie.



LT. COL. ANTONI ŻUROWSKI

Codename Andrzej Bober – born in 1903. In November 1918 participates in disarming the Germans in Warsaw and the Austrians in Radom. Fights in the Polish-Ukrainian and Polish-Soviet Wars, wounded in the defence of Warsaw in August, 1920. In September, 1939 commands „Bereźne” Battalion of the Border Protection Corps in Sarny. In November 1939 joins the underground Union of Armed Struggle – Home Army. Becomes deputy commander of the Praga VI Area of the Union of Armed Struggle. In 1942 in charge of receiving airdrops from the West. Since February, 1943 commander of Praga VI Area in the rank of lieutenant colonel. Commander of the Rising in the Praga District. Seeing the pointlessness of continuing military actions in Praga, with the approval of the Home Army Headquarters, on 4 August orders his units to return to the underground. Arrested by the Polish communist secret police in 1944, sentenced to death twice. When his sentence is modified to ten years of imprisonment, he is rescued when in transit by the Home Army partisans in the Lublin Region. In hiding until 1958, when his sentence is revoked. For participation in the Warsaw Rising decorated with the Silver Cross of the Order of Virtuti Militari. Dies in 1988 in Pruszków.

KS. MJR JAN ZIEJA

Pseudonim Rybak – urodzony w 1897. Od 1920 jest kapłanem wojskowym. W dwudziestoleciu międzywojennym współtworzy ośrodek dla niewidomych w Laskach oraz zakłada domy i uniwersytety ludowe. Po Kampanii Wrześniowej wstępuje do Służby Zwycięstwu Polski i zostaje kapłanem szpitala wojennego w Laskach. Od września 1940 jest kapłanem „Szarych Szeregów”, a od 1944 – Pułku „Baszta”. Po kapitulacji udaje się do Niemiec jako duszpasterz wywiezionych na roboty. Od wiosny 1945, będąc proboszczem w Słupsku, organizuje życie wygnańców z Kresów Wschodnich. W 1948 wraca do Warszawy i Lasek. Jest duszpasterzem akademickim, rekolekcjonistą młodzieży, księży i biskupów. Propaguje ewangeliczną ideę tolerancji. W latach 1976-1980 jest kapłanem Komitetu Obrony Robotników, potem wspiera „Solidarność”. Odznaczony Krzyżem Walecznych oraz Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Umiera w 1991 w Warszawie.



CHAPLAIN MAJ. JAN ZIEJA

Codename Rybak – born in 1897. Military chaplain since 1920. In the interwar period co-founder of a boarding school for the visually impaired in Laski and founder of centers and universities for the people. Following the September Campaign of 1939 joins the Service for Poland's Victory and becomes chaplain in a military hospital in Laski. From September, 1940 chaplain of the Grey Ranks and from 1944 of Baszta Regiment. Following surrender of the Rising goes to Germany as chaplain to people deported to forced labour camps. From spring of 1945 as a parish priest in Słupsk, helps refugees from the Eastern Borderlands. In 1948 returns to Warsaw and Laski. Serves as a university chaplain, speaks at retreats for youth, priests and bishops. Promotes the idea of evangelical tolerance. Between 1976 and 1980 serves as a chaplain to the Workers' Defence Committee, later backs up the Solidarity movement. Decorated with the Cross of Valour and the Silver Cross of the Order of Virtuti Militari. Dies in 1991 in Warsaw.

KS. MJR JÓZEF WARSZAWSKI

Pseudonim Ojciec Paweł – urodzony w 1903 jezuita, filozof i publicysta. Uczestnik wojny polsko-bolszewickiej. We wrześniu 1939 jest kapłanem na Mokotowie. W konspiracji tworzy słynne „rekolekcje narodowe”. Od 1940, przy poparciu abp. Adama Sapiehy, prowadzi akcję propagandową w obronie papieża Piusa XII. W latach okupacji jest kapłanem Konfederacji Narodu i grupy „Sztuka i Naród”, zaś w Powstaniu – Zgrupowania „Radosław”, 12 sierpnia 1944 delegowanym do KG AK z planem ewakuacji do Puszczy Kampinoskiej. Przechodzi najcięższy powstańczy szlak bojowy z Woli przez Stare Miasto na Czerniaków. Wyzwolony z niewoli, pozostaje na emigracji, stając się działaczem i kapłanem Polonii, a także Związku Harcerstwa Polskiego w Niemczech i Anglii. Od 1950 w Rzymie kieruje m.in. Sekcją Polską Radia Watykańskiego. W 1994 wraca do Warszawy. Odznaczony Komandorią Orderu Polonia Restituta, Krzyżem Walecznych i Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Umiera w 1997 w Warszawie.



CHAPLAIN MAJ. JÓZEF WARSZAWSKI

Codename Father Paweł – born in 1903, a Jesuit priest, philosopher and publicist. Fights in the Polish-Soviet War. In September of 1939 serves as a chaplain in the Mokotów District of Warsaw. In the underground holds the famous “national retreats”. Since 1940, supported by Archbishop Adam Sapieha organizes a campaign in defence of Pope Pius XII. Under German occupation serves as a chaplain to the Confederation of the Nation and a group called “Art and Nation”; in the Warsaw Rising a chaplain to Radosław Group. On 12 August, 1944 sent to the Home Army Headquarters with a plan for evacuation to the Kampinos Forest. Completes the toughest insurgent combat trail: from Wola, through the Old Town to Czerniaków. Liberated from captivity, remains in exile, becoming an activist and chaplain to the Polish community as well as the Polish Scouting and Guiding Association in Germany and England. From 1950 in Rome, heads, among other, the Polish Section of Vatican Radio. In 1994 returns to Warsaw. Decorated with Commander’s Cross of the Order of Polonia Restituta, Cross of Valour and Silver Cross of the Order of Virtuti Militari. Dies in 1997 in Warsaw.